

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XIII. Iac. Sadoletvs Episc Carpent. Andreae Alciato S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

nostras ad illū literas nō inopportunas futuras. Quod ipsum que-
 lo scribe ad me, nosq; quod facis, dilige, ac valetudinem tuā con-
 ferua diligenter, tibiq; persuade, me, & mea omnia nō minus tibi
 prōpta esse, quā mihi ipsi. Vale. VIII. Cal. Feb. M.D.XXX. Carp.

XII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.
 Andrea Alciato S. P. D.

Literas tuas ad quartum Cal. Iun. datas, pridie Nonas Quinti-
 leis accepi: quā me tui erga me amoris significatione vehem-
 enter delectauerunt. Magno enim argumento mihi est, me abs-
 re diligi & magnifexi, quōd adis me cum fide, tuis de reb. confi-
 sium meum vna atq; operam expetens. Quorum vtriusq; vtinam
 tantam haberem facultatem, vt & tibi & tui similibus abundē
 possem suppeditare. Sed de consilio mi Alciato, quod tibi respon-
 deam parum admodum est: vel quōd eiusin teipso satis statuo
 esse, vel quod ipse quod feci, cum illa turbulenta & dubia (vt mi-
 hi quidem videbatur) reliqui, quōd hęc multō quietiora conse-
 ctarer: id indicio esse potest vnicuiq; quid sentiam. Quanquam e-
 nim noua hęc pace videantur vetera bella Italiae repente esse sub-
 lata: tamen recentibus etiam nunc vulneribus nondum cicatrix
 planē obducta est: animiq; iidem permanent mutuis exasperati
 odii, & partium studio infecti. Quibus quantum sit confiden-
 dum, tuā imprimis prudentia est existimare. Tibi autem ipsi, si in
 ea loca migraueris, vt contingant reliqua ex tua sententia, gra-
 uiora certe praelia excipienda erunt, vel obreptantium tua lau-
 di, vel commoda tua oppugnantium. Nam quōd te patria amor
 ed vocat, humanum id quidem est: sed & sapienter ab illo Poeta
 dictum legimus, Patriam esse vbiunq; sit bene. Verū de hoc, vt
 dixi, tuum consilium sit, meum est potius ad omnia quę tu velis,
 operam tibi meam studiumq; deferre. Itaq; quod quartis, eoque
 Bononię amicum habeam, qui tibi operam dare in tuo hoc ne-
 gotio agendo possit, qui & mea causa velit, & autoritate ad agen-
 dum sit idoneus, vix videor habiturus. Omnes enim ferē quibus
 cum mihi fuit familiaritas, alio casu alius diem suum obierunt:
 vt de quo tibi pollicear nominatim habeam neminem: nisi fortē
 Bartholomeum fratris filium Cornelij nostri Volte, summi viri
 & nobis amicissimi, qui magno cum gemitu omnium, & de hęc
 Prouincia nuper, & planē modō de vita decessit. Huius vt dico,
 fratris filius, est iuuenis est, propter virtutem tamen, fami-
 liaq; dignitatem, & clarissimi oprimiq; patris memoria, ratio-
 fus est apud omnes. Eum ego confido lulcepturū esse has partes,
 pręsertim in causa illustri & honorificā. Habet n. hominis doctif-
 simi

simi commendatio non medioerem dignitarem. Sed ego, si tibi videatur ad legatum ipsum quoque & ad quadraginta viros literas dabo, tribuamque debitum tuæ virtuti testimonium: neque solum horabor, sed obsecrabo etiam, ut de tali viro atque doctore accersendo studiosis iuris ciuilibus, & suæ ciuitati esse consultum ac promotum velint. Hæ literæ quid profutura sint nescio: nihil obfuturas video posse præstare. Sed ut ego ostendo tibi quid sim facturus, si tuum nunc iam, quid placeat tibi & quid me agere velis, facere me per literas certiores simulque rationem aliquam inire, quo ille celerius huc perferatur: ut tibi, cui valde cupio, non voluntate solum, sed diligentia etiam satisfaciam. Vale. Ex hortis nostris suburbanis, VIII. Id. Iulij, M. D. XXX.

XIII.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT.

Thoma Cæsario S. R. E. Cardinali S. P. D.

Ietus sum, te Romam saluum atque incolumem reuertisse: quod ut primum cognoui ex meorum literis, confestim scripsi hæc ad te cupiens tecum loqui per literas, quando (quod libentissime facere solebam) coram amplius non possum. Non enim meus in te amor, & singularis obseruantia, qua te semper sum profectus, aut spatio temporis, aut locorum interuallis dimiuita est. Nec ego vnquam oblitiscar, vnquam te semper extitisse, qui me ex animo dilexeris, fiterisque mihi in rebus meis omnibus perpetuus propugnator & fautor. Pro quibus meritis ego tibi viculum omne meum studium, omnem meam obseruantiam, cultum, honorem, benevolentiamque dicavi: sui que tuarum maximarum virtutum, quas ego admirabar, apud ceteros prædicator. Nunc distans nobis tanto terrarum & regionum spatio, & tuum nihilominus amore erga me eundem manere confido, & de meo tibi plane polliceor. De temporibus autem his, de que hac strage rerum omnium & ruina, per quam cuncta oppressa sunt, nihil sanè tibi scriberem in hoc tempore, neque tantorum malorum acerbam memoriam resuscitarem, nisi intelligerem, quod ceteris de decori & calamitati fuit, id ad singularem tuam laudem esse conuersum. Quod enim aduersos casus patienter tuleris, fortunarumque tuarum iacturam pro minimo habueris, præstiterisque te in omni fortuna firmum atque constantem, præclara laus, & docto homine sapienterque digna. Sed tamen tibi cum quibusdam est aliis communitis. Non enim defuerunt (quam ego coniecturâ de me ipso facio) quos bonorum suorum amissio de statu suo minime dimouerit. Sed quod in tanto armorum strepitu tumultuque bellorum, furore hominum crudelissimorum atque auarissimorum omnia perfrin-

Gen.